

Schriftlezing/tekst

Schriftlezing: Mattheüs 28: 1 - 10

Tekst: Mattheüs 28: 9b

Thema en punten

Ontmoeting met de Opgestane

1. Jezus leeft! 2. Ontmoeting 3. Aanbidding

Vragen

1. (Voor de kinderen): Heb jij weleens een ontmoeting gehad die je niet meer vergeet? Vertel er eens wat over.
2. Waarom kunnen Goede Vrijdag en Pasen niet zonder elkaar?
3. De Heere Jezus ontmoet deze vrouwen. Hij ontmoet nog steeds mensen, maar niet meer zoals op die morgen.
 - a. Hoe wel?
 - b. Wat betekent 'Wees gegroet' en wat zegt dat ons?
4. De vrouwen aanbidden Jezus.
 - a. Wat is aanbidden?
 - b. Wat brengt tot aanbidding?
 - c. Aanbidt u Hem?

Om nog verder over na te denken:

H.G. te M (ik vermoed: ds. H. Goedhart te Middelharnis – stukje komt uit het Gereformeerd Weekblad in 1949):

Tegen de toorn van God is maar één beveiliging: het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden. De opstanding is de waarborg voor de reinigende kracht van Christus' bloed. Het bloed van Christus, dat is Zijn leven, dat Hij vrijwillig heeft afgelegd. In het afleggen van het leven heeft Hij leven verworven. En wanneer wij in waarheid leerden al ons doen en handelen de dood waardig te keuren, de eeuwige dood, dan is er de groet van Pasen: Weest gegroet, verheugt u, zaligheid! Dan kan het niet anders of de aanbidding rijst op in de ziel. Hartelijk zal ik U liefhebben, Heere, mijn sterkte.

Aanbidden, dat is een verheerlijken van de liefde van God in Christus Jezus geopenbaard. Niet alleen een ervaren van die liefde, maar ook wederliefde, opkomende dank en lof aan de Allerhoogste. Hoe diep kan de mens, die Gods weldaden ontving, dan bukken en buigen voor zijn Heere. Dan is het: Loof de Heere, mijn ziel! Niet altijd, al kan dat ook, in uitbundige jubel. Maar vaak is de lofzang tot Sions God in stilheid. Overstelpst door de liefde en trouw van Immanuel.

Ds. I. Kievit:

Zij erkennen Hem als hun God en Heere. Het is niet te zeggen wat voor gevoelens hun verheugde en verootmoedigde harten doorkruisten. Zij waren te vol om erover te kunnen nadenken. Zij vragen zich niet af wat zij eigenlijk doen. Nee, zij kunnen niet anders. Zij *moeten* knielen voor Hem die hun het leven gaf en Wiens opzicht [toezicht/bewaring] hun geest had bewaard. Zij moeten, zij *mogen*, zij *willen* aanbidden Dien die hun zielen lief had.